

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

Ideiglenes változat

P8_TA-PROV(2015)0232

A Fekete-tenger medencéjének stratégiai katonai helyzete a Krím-félsziget Oroszország általi jogsértő annektálása után

Az Európai Parlament 2015. június 11-i állásfoglalása a Fekete-tenger medencéjének stratégiai katonai helyzetéről a Krím félsziget Oroszország általi jogellenes elcsatolása után (2015/2036(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Ukrajnáról szóló korábbi állásfoglalásaira, és különösen 2015. január 15-i állásfoglalására¹,
- tekintettel a közös biztonság- és védelempolitika tengerészeti vonatkozásairól szóló 2013. szeptember 12-i², a Tanács által az Európai Parlamenthez intézett, a közös kül- és biztonságpolitikára vonatkozó éves jelentésről szóló, 2012. szeptember 12-i³, a keleti partnerség kereskedelmi vonatkozásairól szóló, 2012. július 3-i⁴ és az európai szomszédságpolitika felülvizsgálatáról szóló, 2011. december 14-i⁵ állásfoglalásaira,
- tekintettel az EU fekete-tengeri stratégiájáról szóló, 2011. január 20-i állásfoglalására⁶,
- tekintettel a Tanács 2014. március 17-i, 2014. március 21-i és 2014. december 18-i következtetéseire,
- tekintettel a Külügyek Tanácsának Ukrajnáról szóló, 2014. november 17-i és 2015. január 29-i következtetéseire,
- tekintettel a Külügyek Tanácsának 2015. február 9-i és 2015. március 16-i közleményeire,
- tekintettel az EU Ukrajnával, Moldovával és Grúziával kötött társulási megállapodásaira,

¹ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0011.

² Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0380.

³ HL C 353. E, 2013.12.3., 77. o.

⁴ HL C 349. E, 2013.11.29., 38. o.

⁵ HL C 168. E, 2013.6.14., 26. o.

⁶ HL C 136. E, 2012.5.11., 81. o.

- tekintettel az Oroszországi Föderációról szóló korábbi állásfoglalásaira, és különösen az Ukrajna elleni orosz invázióról szóló, 2014. március 13-i állásfoglalására¹, a keleti partnerség országaira gyakorolt orosz nyomásról, és különösen Kelet-Ukrajna destabilizálásáról szóló, 2014. április 17-i állásfoglalására, valamint az ukrainai helyzetről és az EU és Oroszország közötti kapcsolatok jelenlegi állásáról szóló, 2014. szeptember 18-i állásfoglalására²,
 - tekintettel a walesi NATO-csúcstalálkozón kiadott 2014. szeptember 5-i nyilatkozatra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A8-0171/2015),
- A. mivel a Fekete-tenger medencéje stratégiai szempontból a világ egyik legfontosabb régiója, kulcsfontosságú az Unió és tagállamai számára, különösen biztonságuk és védelmük biztosítása, valamint az európai szomszédságpolitika és a keleti partnerség szempontjából, mivel a fekete-tengeri szinergia – az Unió 2008-ban indult regionális politikája – elismerte az Európai Unió és a régió országai közötti szorosabb együttműködés jelentőségét, és mivel a Moldovai Köztársaságban (Dnyesztermellék) és Grúziában (Dél-Oszétia és Abházia) zajló, elhúzódó konfliktusok mind a Fekete-tenger medencéjében törtek ki;
- B. mivel a Fekete-tenger medencéje az Európai Unió rendkívül fontos külső határa;
- C. mivel az Európai Tanács határozottan elítélte a Krím félsziget és Szevasztopol Oroszország általi jogellenes, az ENSZ Alapokmányát, a Párizsi Chartát, az EBESZ Helsinki Záróokmányát, valamint Oroszországnak az 1994-es budapesti megállapodás szerinti kötelezettségeit sértő elcsatolását, és nem fogja elismerni azt; mivel Oroszország tevékenységével destabilizálta a kelet-ukrainai helyzetet; mivel ennek következményeként az Unió és a Krím félsziget közötti kereskedelemre vonatkozó korlátozások kerültek bevezetésre;
- D. mivel a NATO elítélte az Orosz Föderáció által előidézett katonai eszkalációt a Krím félszigeten, a Krím félsziget illegális és jogtalan elcsatolását, és Oroszország folyamatos és szándékos, a nemzetközi joggal szembeálló destabilizációs tevékenységét Kelet-Ukrajnában;
- E. mivel a Fekete-tenger medencéjében a Krím félsziget jogellenes elcsatolása után eltolódott a katonai egyensúly, és Oroszország jogtalanul tart ellenőrzése alatt egy több száz kilométer hosszú partszakaszt a szomszédos vizekkel együtt, amelyek a NATO és az EU tengeri határaival szemben helyezkednek el; mivel Oroszország erőszakos cselekményeket támogatott Ukrajna területén;
- F. mivel az illegális elcsatolást megelőzően az orosz szárazföldi és légi haderők jelenléte a Krím félszigeten minimális volt, és főleg Szevasztopol – az orosz fekete-tengeri flotta fő bázisa – és két szomszédos haditengerészeti bázis védelmére korlátozódott; mivel a Krím félsziget elcsatolása súlyosan meggyengítette az ukrán fegyveres erőket, különösen a tengerészetet, amely felett orosz csapatok vették át az

¹ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0248.

² Elfogadott szövegek, P8_TA(2014)0025.

ellenőrzést; mivel az elcsatolást követően Oroszország fokozta katonai jelenlétét a Krím félszigeten és a Fekete-tenger medencéjében, és a haditengerészetet, a szárazföldi és légi csapatokat magában foglaló közös támadó, csapásmérő haderőt hozott létre;

- G. mivel Oroszország az elcsatolást követően felgyorsította a fekete-tengeri flotta bővítését és modernizációját; mivel a fekete-tengeri flotta modernizációs terve a 2011–2020-as orosz állami fegyverbeszerzési program egyik legambiciózusabb pontja; mivel 2014 decemberében az orosz kormány új katonai doktrínát fogadott el, amely a NATO-t az Oroszország biztonságát fenyegető fő veszélyek közé sorolja;
- H. mivel Oroszország 2007-ben felfüggesztette az európai hagyományos fegyveres erőkről szóló szerződésben való részvételét; mivel az Orosz Föderáció 2015. március 11-én megszüntette részvételét az európai hagyományos fegyveres erőkről szóló szerződés közös tanácsadó csoportjában, és ennél fogva kilépett a szerződésből;
- I. mivel Törökország uniós tagjelölt országgént a NATO szövetségese, jelentős tengeri haderővel bír, a térség külpolitikájának aktív szereplője, és az Unió egyik kulcsfontosságú partnere, nem utolsósorban az energiabiztonság és a határok biztonságának tekintetében; mivel Törökország stratégiai elhelyezkedése szintén rendkívül fontos a NATO-t és az Uniót fenyegető másik fő veszély, az önhatalmúlag kikiáltott Dáís (Iszlám Állam) tekintetében; mivel Törökország fontos szerepet játszhat a fekete-tengeri fenyegetettség és a Dáís elleni fellépésben; mivel Törökország annak ellenére, hogy jogtalanak tartja a Krím félsziget Oroszország általi elcsatolását, nem foglalt egyértelműen állást ezzel és a következményekkel kapcsolatban; mivel a török diplomácia közelmúltbeli irányultsága, különösen a térségben zajló konfliktusokat illetően, teret nyit a kétértelműségnek és nem áll összhangban az Unió és a NATO álláspontjával; mivel Törökország stratégiai biztonsági partner és többek között az 1936. évi montreux-i egyezményben foglaltak értelmében sajátos szerepet tölthet be a fekete-tengeri térségben;
- J. mivel az Unió reakciója Oroszország Grúzia elleni 2008-as agressziójára és Grúzia területi integritásának megsértésére ösztönzést adhatott Oroszország számára, hogy Ukrajnában hasonlóképp cselekedjen; mivel az Unió, a NATO és az Egyesült Államok elítélték a 2014 novemberében és 2015 márciusában Oroszország és az abháziai, illetve dél-oszétiai szeparatista hatóság között született „megállapodásokat”, és megerősítették támogatásukat Grúzia önállósága és területi integritása iránt; mivel ezek a „szerződések” megszegik a nemzetközi jog alapvető elveit, valamint Oroszország nemzetközi kötelezettségeit, beleértve a 2008. augusztus 12-i tűzszüneti megállapodásban foglaltakat;
- K. mivel az orosz megszállás óta Abházia és Csinvali régióban/Dél-Oszétiában és újabban a Krím félszigeten emberi jogi jogsértések történtek; mivel a Krím félszigeten a kisebbségek és az orosz megszállás ellenzői emberi jogi jogsértéseknek vannak kitéve, különösen az őslakos krími tatárok, az ukránbarát és a civil társadalmat képviselő aktivisták, valamint az ukrán állampolgárságukat megtartani kívánók;

A Fekete-tenger stratégiai és biztonsági viszonyainak megváltozása

1. határozottan kiáll a Krím félsziget Oroszország általi jogellenes elcsatolásának el nem ismerése mellett; hangsúlyozza elkötelezettségét Ukrajna függetlensége, szuverenitása és területi integritása iránt, az Egyesült Nemzetek Alapokmányával, különösen annak 2. cikkével összhangban; teljes mértékben támogatja az Európai Tanács következtetéseit, amelyek szerint az Unió nem fogja elismerni a Krím félsziget és Szevasztopol illegális elcsatolását; hangsúlyozza, hogy az elcsatolás az Ukrajna és az Orosz Föderáció között létrejött 1997. évi barátsági, együttműködési és partnerségi szerződést is sérti; hangsúlyozza, hogy az Uniónak és tagállamainak egységes álláspontot kell képviselniük az Oroszországgal való viszonyt illetően;
2. aggodalommal jegyzi meg, hogy a Krím félsziget jogellenes elcsatolása jelentős változást idézett elő a Fekete-tenger medencéje és a környező térség stratégiai viszonyaiban; véleménye szerint Oroszország agresszív fellépése visszalépést jelent a blokkok közötti ellenségeskedéssel jellemzett megközelítéshez; figyelmeztet arra, hogy a teljes félsziget elfoglalásával Oroszország fontos ugródeszkára tett szert, mind nyugat (Dnyeszter-mellék és a Duna-delta), mind a Balkán és dél (Földközi-tenger keleti térsége) felé, ahol állandó tengeri haderőt hozott létre, valamint arra, hogy a Krím félsziget illegális elcsatolása egy „déli Kalinyingrád” Oroszország számára, vagyis még egy, a NATO-val határos előretolt állás;
3. úgy véli, hogy a stratégiai viszonyok változása, a Fekete-tenger medencéjében kialakulóban lévő katonai helyzet és a Krím félsziget erőszakos annektálása Oroszország által szélesebb körű és rendszerszintű kihívást jelent a hidegháború utáni, normákon alapuló európai biztonsági architektúrára nézve; úgy véli, hogy az Unió és a tagállamok biztonságpolitikájának választ kell adnia ezekre a kihívásokra, illetve ezek fényében újra kell gondolniuk biztonság- és külpolitikájukat, valamint hogy e kihívásoknak meg kell jelenniük a felülvizsgált európai biztonsági stratégiában és az európai tengerbiztonsági stratégiában, és az Unió fekete-tengeri stratégiájában; aggasztja az Unió keleti határára, többek közt Romániára, Lengyelországra és a Balti államokra nehezedő megnövekedett orosz nyomás, amely jelentős kockázatot jelent;
4. hangsúlyozza, hogy az Uniónak emellett meg kell erősítenie saját ellenálló képességét, és fel kell lépnie az információ fegyverként történő alkalmazása és az információbiztonság jelentette kihívással szemben; üdvözi a Tanács március 19–20-i határozatát az orosz propaganda elleni küzdelemre, többek között több orosz nyelvű televíziós csatorna finanszírozására vonatkozó projekt elindításáról;
5. mélyen aggasztja a védelmi és offenzív orosz katonai jelenlét fokozása a Fekete-tengeren, valamint Oroszország fekete-tengeri flottájának tervezett bővítése és modernizációja, többek között öt új, modern, dízel meghajtású, „Rosztov-na Donu” típusú tengeralattjáróval, és hat új, „Grigorovics Admirális” osztályú fregattal; emlékeztet arra, hogy a támadó légierő állomásoztatása, és a Krím félsziget katonai infrastruktúrájának fejlesztése javítani fogja Oroszország katonai támadóképességét, valamint képességét a haderő telepítésére területén kívül;
6. aggodalommal veszi tudomásul az orosz katonai jelenlét folyamatos fokozódását Grúzia Abházia és Csinvali/Dél-Oszétia megszállt régióiban; megjegyzi, hogy ez a mind védelmi, mind offenzív jellegű, nagy hatótávolságú katonai infrastruktúra komoly fenyegetést jelent az egész fekete-tengeri térségre nézve;

7. aggodalommal jegyzi meg, hogy Oroszország jelentősen növelte légi és tengeri védelmi haderejét a Fekete-tenger medencéjében, új haditengerészeti védelmi (hajó elleni) rakétákat fejlesztve ki (amelyek hatótávolsága 600 km, képesek elérni a Boszporusz-szorost), valamint biztosítva, hogy az orosz vadászgépek ellenőrizzék a Fekete-tenger medencéje légterének háromnegyedét (gyakorlatilag megháromszorozva a Krím félsziget reptereinek számát); ebben a tekintetben megjegyzi, hogy Oroszország mind stratégiai, mind taktikai szempontból növelte kapacitásait; stratégiai szempontból nagy hatótávolságú bombázók révén, amelyek képesek irányított rakéták hordozására, valamint felderítő repülőgépek révén, amelyek a Fekete-tenger nyugati partja közelében kerülnek bevetésre, és mélyen behatolhatnak Közép-Európa légterébe; taktikai szempontból két tengerészgyalogsági dandár révén, amelyeket Misztrál típusú helikopterhordozók támogathatnak, és amelyek jelentős fenyegetést képviselnek partraszállás esetén; üdvözli Franciaország döntését, hogy újragondolja a Misztrál-osztályú kétélű támadó hajók Oroszországnak történő szállítását, és üdvözli Franciaországnak az ezen ügylet egyértelmű és végleges felmondására irányuló tárgyalásait;
8. mély aggodalommal tölti el Putyin elnök nyilatkozata, amely szerint a Krím félsziget elfoglalásakor készülségbe helyezte volna az orosz nukleáris arzenált, ha a nyugat fellépett volna az elcsatolás ellen; mély aggodalommal töltik el továbbá azok a magas rangú orosz tisztségviselők által tett fenyegető kijelentések, amelyek szerint Oroszországnak joga van atomfegyvereket telepíteni és állomásoztatni a Krím félszigeten, ami globális következményekkel járna; aggodalommal jegyzi meg, hogy 2015 márciusában Oroszország katonai gyakorlatozás során ismeretlen számú stratégiai, TU22M3-as típusú, nukleáris fegyverek hordozására képes nehézbombázót telepített a Krím félszigetre; aggasztja a 2014. decemberi új orosz katonai doktrína, amely lehetővé teszi a nukleáris fegyverek használatát olyan országgal szemben, amely nem rendelkezik nukleáris fegyverekkel;
9. megjegyzi, hogy a kettős rendeltetésű fegyverrendszerek telepítése a Krím félszigetre kétséget ébreszt Oroszország elkötelezettségét illetően az előrelépés iránt a többoldalú nukleáris leszerelés ütemtervében az atomsorompó-szerződés felülvizsgálatával foglalkozó soron következő konferencián, amely alááshatja az e téren tett eddigi erőfeszítéseket;
10. úgy véli, hogy az orosz vadászgépek közelmúltban történt átrepülései a NATO hadihajói és megfigyelőállásai felett egyértelműen jelzik az orosz fél agresszívabb hozzáállását a Fekete-tenger medencéjében, és felvetik az eszkaláció megnövekedett kockázatát; közvetlen kommunikációs csatorna kialakítását sürgeti a katonai szereplők között, hogy elkerülhetőek legyenek a messzemenő katonai és biztonsági következményekkel járó tragikus félreértések;
11. mélyen aggasztja a rendkívül súlyos kelet-ukrajnai helyzet – ahol a háború Ukrajna és az egész térség destabilizációjához vezet –, beleértve a lehetséges szándékot a szárazföldi folyosó kialakítására Oroszország és a Krím félsziget között a szeparatisták által ellenőrzött területen, az Azovi-tenger nyugati partjánál (Mariupol), amely teljes mértékben megszüntetheti Ukrajna tengeri kapcsolatát; sürgeti Ukrainát és a Moldovai Köztársaságot, hogy tegyenek intézkedéseket a Dnyeszter-mellék térségébe irányuló katonai és fegyverszállítványok szárazföldi és légi úton történő eljuttatásának megakadályozására;

12. elítéli, hogy Oroszország közvetlen és közvetett támogatást – többek között fegyvereket és besorozott katonákat – biztosít a szeparatisták tevékenységéhez, ezzel elősegítve a háború folytatását; aggódalmát fejezi ki az Oroszország által támogatott szeparatisták által ellenőrzött területeken elkövetett háborús bűncselekményekről érkező hírek, többek között az MH-17-es utasszállító repülőgép lelövése miatt, amely ügyben jelenleg független és nemzetközi vizsgálat folyik; kéri Oroszországot, hogy haladéktalanul vonja ki katonai erőit Ukrajna területéről, és tartsa be a minszki megállapodásokat; kéri Oroszországot és minden részes felet, hogy vessék latba befolyásukat az erőszakos cselekmények és a további háborús bűnök megszüntetése, valamint az újabb áldozatok elkerülése érdekében; ismételten kijelenti, hogy az elkövetett háborús bűnökre nem adható amnesztia;
13. sajnálja, hogy fekete-tengeri regionális biztonságpolitikai együttműködési kezdeményezések – a BLACKSEAFOR és a Black Sea Harmony, amelyek célja annak demonstrálása a külvilág számára, hogy a part menti országok képesek vállalni az elsődleges felelősséget saját biztonságukért, noha továbbra is alkalmasak az esetleges jövőbeni együttműködés felélesztésére ezen államok között, jelenleg cselekvésképtelenek;

Határozott álláspont képvisellete és az Oroszországgal folytatott párbeszéd

14. hangsúlyozza, hogy az Oroszországgal fenntartott viszonyoknak – mivel a nemzetközi rendszer fő szereplője – hosszú távon általában az együttműködésen, és nem a konfliktuson kell alapulnia; úgy véli azonban, hogy rövid és hosszú távon, az Oroszország legutóbbi tevékenységéből következő bizalomvesztés miatt az együttműködés újratelepítésének először is azon kell alapulnia, hogy a NATO erős stratégiai biztonságot kínáljon keleti tagállamai számára, másodsorban azon, hogy Oroszország megváltoztassa Ukrajnával kapcsolatos politikáját, különösen a 2014. szeptemberi és 2015. februári minszki megállapodások (amelyek csak a kelet-ukrajnai konfliktusra vonatkoznak) teljes körű és feltétel nélküli végrehajtása által, és a Krím félsziget Ukrajnához való visszacsatolása, vagyis az ukrán hatóságok által az ország nemzetközileg elismert határokon belüli területe fölött gyakorolt ellenőrzés visszaállítása által;
15. reményének ad hangot azzal kapcsolatban, hogy a 2015. február 12-én elért tűzszüneti megállapodás tartós lesz, és így elegendő idő áll majd rendelkezésre a tárgyalásos politikai megoldás elérésére; aggasztja, hogy számos jelzés érkezik a megállapodásnak az orosz fél és a szeparatisták általi megszegéséről; hangsúlyozza, hogy a jelenlegi nemzetközi jogi keretet teljes mértékben tiszteletben kell tartani;
16. úgy véli, hogy amennyiben Oroszország nem hajtja végre teljes mértékben a minszki tűzszüneti megállapodásokat, és folytatja Kelet-Ukrajna destabilizálását és a Krím félsziget illegális elfoglalását, a szankciórendszert folytatni és szigorítani kell, valamint Ukrajna támogatását védelmi képességeinek bővítése terén folytatni és erősíteni kell; hangsúlyozza, hogy az Uniónak egységes, szolidáris és elkötelezett módon kell szankcionálnia Oroszország azon tetteit, amelyek sértik az alkalmazandó nemzetközi jogot;
17. felszólítja az uniós tagállamokat, hogy továbbra is határozottan és egységesen alkalmazzák az Oroszország ellen elfogadott szankciókat, többek között a katonai és védelmi együttműködés teljes befagyasztásával és a szerződések – például a

Misztrál-osztályú kétéltű támadó hajók Oroszországnak történő szállítására vonatkozó szerződés – felmondásával; és várakozással tekint az e szerződés felmondására irányuló tárgyalások sikeres lezárása elé;

A határok biztonsága, energia- tengerhajózási és humánbiztonság a fekete-tengeri térségben

18. üdvözli az összes tagállam energiabiztonságának megvalósítására irányuló uniós energiapolitika végrehajtását; sürgeti a tagállamokat, hogy tegyék meg a szükséges lépéseket energiafüggőségük csökkentése, valamint a fekete-tengeri térség olaj- és gázkitermelése, illetve szállítása biztonságának megteremtése érdekében; felszólítja az Európai Uniót, hogy energiafüggetlenségi stratégiája részeként tartsa fenn a fekete-tengeri energiaforrások diverzifikálását célzó kezdeményezéseket, beleértve a beruházási és pénzügyi lépéseket; felhívja az Európai Bizottságot, hogy kezdje újra a Nabucco gázvezeték építésével kapcsolatos munkát; úgy véli, hogy a szomszédos országok konstruktív és bizalmon alapuló kapcsolata a legjobb garancia a tagállamok energiaellátására;
19. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a fekete-tengeri olaj- és gázkitermelés, illetve szállítás haszna növekvő mértékben függ a Krím félsziget Oroszország általi jogellenes elcsatolása által kiváltott militarizációtól, illetve az orosz katonai jelenlét elcsatolást követő fokozásától; megerősíti, hogy tekintettel a bizonytalan helyzet kialakulásának lehetőségére és különösen arra, hogy Európa az energiaellátás terén rá van utalva a fekete-tengeri szállításra, az Uniónak stratégiai érdeke fűződik ahhoz, hogy a regionális szereplőket elrettentse a katasztrófapolitikától, és e célból szükséges lehet, hogy európai tengeri és légi eszközöket vessen be a Fekete-tengeren; kéri a tagállamokat, hogy tegyék meg a szükséges lépéseket az olaj- és gázkitermelés, illetve szállítás biztonságának megteremtésére a fekete-tengeri térségben;
20. hangsúlyozza, hogy a jelenlegi válság egyéb fontos területeken is befolyásolja az együttműködést, úgy mint a határigazgatás és -biztonság (különösen a bevándorlás ellenőrzése), a csempészet és a szervezett bűnözés elleni küzdelem;
21. elítéli a Krím félszigeten az orosz erők megszállása óta zajló emberi jogi jogsértéseket, beleértve a megfélemlítést és a növekvő számú erőszakos eltűntetést¹, a szólásszabadság cenzúra általi korlátozását és a kisebbségek üldözését, különösen az etnikai és nemzeti kisebbségeket; elítéli a módszeres üldöztetést, amely az ukrán területi integritás melletti tüntetéseken részt vevő öslakos krími tatárok ellen irányul; emlékeztet arra, hogy több ezer krími tatár menekült el szülőföldjéről, mivel félték az üldöztetéstől, és Ukrajna más régióiban kerestek menedéket; kifejezi irántuk szolidaritását, és a helyzet javítására irányuló lépéseket sürget; felszólítja az orosz hatóságokat, hogy azonnal hagyjanak fel a krími tatárok végreható szervének, a Medzslisznak a zaklatásával; felszólítja Oroszországot, hogy tartsa tiszteletben a Krím félsziget helyi lakosságának emberi jogait, és felhívja Ukrainát, az Uniót és tagállamait, hogy kísérik figyelemmel az emberi jogok tiszteletben tartását a Krím félszigeten;

¹ A Római Statútum 7. cikke (1) bekezdésének j) pontja értelmében.

22. vizsgálatokat sürget, valamint szorgalmazza, hogy a nemzetközi emberi jogi megfigyelő szervezetek kapjanak fokozott hozzáférést a Krím félszigeten elkövetett súlyos emberi jogi jogsértések eseteihez; felhívja az ukrán kormányt, hogy vessen be minden rendelkezésére álló eszközt a területén elkövetett háborús bűntettek felderítése és az azokkal kapcsolatos eljárások lefolytatása érdekében; felszólítja a nemzetközi közösséget és ezen belül a Hágai Törvényszéket, hogy kezdje meg a Krím félsziget jogellenes elcsatolása és a kelet-ukrajnai konfliktus során elkövetett esetleges bűncselekmények kivizsgálását;
23. felhívja a figyelmet a Fekete-tenger medencéje rendkívüli környezeti sérülékenységre, hangsúlyozza, hogy a régió fokozott militarizálódása további kockázatokat jelent e törékeny ökoszisztéma számára, és hatékony incidensmegelőzési mechanizmus létrehozására hív fel, amely vészhelyzetben valamennyi part menti ország között megbízható információcsere-rendszert biztosítana;
24. emlékeztet arra, hogy az Uniónak egységben kell maradnia, és egységes álláspontot kell kilakítania Ukrajnában az orosz hibrid hadviseléssel szemben; szilárd meggyőződése, hogy az ukrajnai orosz katonai és nem katonai tevékenység együtteséből fakadó mindennemű biztonsági fenyegetettségre és politikai kihívásra csakis egységes válasz adható;

Az EU és a nemzetközi szereplők szerepvállalása

25. hangsúlyozza, hogy a fekete-tengeri térségnek prioritást kell élveznie az Unió számára, úgy véli, hogy a fekete-tengeri szinergia jelenlegi kerete idejétmúlt; ismét felhívja a Bizottságot és az Európai Külügyi Szolgálatot, hogy mielőbb dolgozzanak ki a fekete-tengeri térségre vonatkozó átfogó uniós stratégiát; hangsúlyozza, hogy az uniós tengerbiztonsági stratégia rendelkezéseit a Fekete-tenger esetében is alkalmazni kell; felszólít az európai biztonsági stratégia felülvizsgálatára, és arra számít, hogy az európai szomszédságpolitika felülvizsgálata nyomán szorosabbá válik a Fekete-tenger partja menti partnerállamokkal folytatott közös biztonság- és védelempolitikai együttműködés;
26. hangsúlyozza, hogy bár a fekete-tengeri szinergia gyakorlatilag szünetel, folytatni kell a hatékony együttműködést a Fekete-tenger medencéjének államaival; üdvözlí a jelenleg zajló KBVP-missziókat – az uniós tanácsadó missziót, az uniós megfigyelő missziót, és az uniós határellenőrzést segítő missziót –, amelyek a régió elhúzódó konfliktusainak megoldását célzó uniós közreműködés fontos elemei; üdvözlí az uniós tagállamoknak a fekete-tengeri part menti államok katonai képességének növelését célzó erőfeszítéseit, amelyekkel javítani kívánják ezen államoknak a régióbeli válsághelyzetekre való reagálási képességét; úgy véli, hogy az Uniónak bátor és eredménycentrikus megközelítésre van szüksége, különösen a gazdaság, a védelem és a biztonság területén, hogy ezáltal belülről megerősítse az EU-t, aktualizálja és tökéletesítse a meglévő eszközöket, és reagálási képességét az európai biztonságot is érintő szomszédos helyzet alakulásának megfelelően tudja növelni;
27. hangsúlyozza az egyeztetés szükségességét a NATO-val, különösen a NATO-tag fekete-tengeri part menti államokkal és az Egyesült Államokkal, mivel a Fekete-tenger medencéje az euro-atlanti biztonság kulcseleme; hangsúlyozza, hogy a Fekete-tenger uniós és NATO-tagsággal is rendelkező part menti államai katonai

képességeinek korszerűsítése és megerősítése kulcsfontosságú a régió biztonságának és stabilitásának megteremtése szempontjából; üdvözli a NATO elkötelezettségét a Fekete-tenger part menti államainak a biztonság és stabilitás megteremtésére irányuló erőfeszítéseinek támogatása iránt; kiemeli, hogy az Uniónak és a NATO-nak támogatnia kell a Fekete-tenger nyitott gazdasági térségként történő fenntartását; felhívja az EBESZ-t, hogy fokozza a Fekete-tenger biztonságára vonatkozó erőfeszítéseit; felhívja az Európai Uniót, hogy támogassa a régióban az EBESZ fokozott jelenlétét és új kezdeményezéseit, amelyek célja a biztonsági helyzet könnyítése;

28. emlékeztet arra, hogy különösen a Fekete-tenger medencéjében kialakult biztonsági helyzet miatt az EUSZ 42. cikkének (7) bekezdésével összhangban valamennyi uniós tagállamnak azonos szintű védelmet kell élveznie;
29. üdvözli a NATO tagállamok elkötelezettségét a kollektív biztonság, valamint szükség esetén a Washingtoni Szerződés 5. cikkének törvénybe iktatása iránt; üdvözli a NATO walesi csúcán született döntést a stratégiai biztosítási intézkedésekről és a Készenléti Cselekvési Tervről, amelyek fontosak a leginkább érintett NATO-tagállamok biztonsága szempontjából; felhívja a NATO-t, hogy fejlessze kiber- és rakétavédelmi képességeit, beleértve a Fekete-tenger térségében, valamint dolgozzon ki készenléti terveket az asszimetrikus és hibrid hadviselés megelőzésére és elhárítására;
30. sürgeti a Bizottságot, hogy támogassa a tagállamok olyan megoldások meghatározására irányuló törekvéseit, amelyekkel védelmi költségvetésüket 2%-os szintre emelhetnék; üdvözli a NATO legutóbbi, newporti csúcán a szövetség tagjai által tett ígéretet, amelynek értelmében biztosítják, hogy védelmi kiadásaik 2024-re legalább a GDP 2%-át elérjék; aggodalmának ad hangot néhány szövetséges bejelentését követően, akik védelmi költségvetésük új csökkentéséről adtak hírt, és ezzel összefüggésben emlékeztet a Washingtoni Szerződés 3. cikkére;
31. emlékeztet arra, hogy noha 2008-ban elutasították Grúziának és Ukrajnának a NATO tagsági cselekvési tervhez való csatlakozási kérelmét, a NATO a bukaresti csúcson bejelentette, hogy Grúzia és Ukrajna a szövetség tagjává válik; megjegyzi, hogy a 2008. évi grúziai háborút és a Krím félsziget 2014. évi jogellenes elcsatolását követően Oroszország a két ország területét azért csonkította meg, hogy megfossza őket a NATO-tagság jogától; úgy véli, hogy noha közvetlenül nem tudja megvédeni őket, a NATO-nak erkölcsi kötelessége támogatni Grúzia és Ukrajna önvédelmi képességeit;
32. hangsúlyozza, hogy a NATO-nak meg kell őriznie általános tengeri és légi fölényét a Fekete-tenger medencéjében, és fenn kell tartania képességét a térség megfigyelésére;

o

o o

33. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az

uniós tagállamok kormányának és parlamentjének, valamint a fekete-tengeri országoknak.